

PROGRAMACIÓ : febrer 2011

Biblioteca Armand Cardona Torrandell

c/ Menéndez y Pelayo, 15 – 17

08800 Vilanova i la Geltrú

tel 93 815 91 21

fax 93 815 80 29

a/e: b.vilanovag.act@diba.cat

www.vilanova.cat/biblioteques

www.vilanova.cat/blog/armandcardona/

Horari:

Matins: de dimarts a dissabte de 10.00 a 14.00 hores

Tardes: de dilluns a divendres de 16.00 a 20.00 hores

dissabtes: de 17.00 a 20.00 hores

Diputació
Barcelona
xarxa de municipis

CLUB DE LECTURA D'ADULTS

BIBLIOTECA ARMAND CARDONA TORRANDELL

VILANOVA I LA GELTRÚ

EL MARINO QUE PERDIÓ LA GRACIA DEL MAR

de *Yukio Mishima*

AJUNTAMENT DE
Vilanova i la Geltrú

L'autor: Yukio Mishima

Va néixer a Tokio el gener de 1925, fill d'un alt funcionari del Ministeri de Pesca i Agricultura. Va ser educat per la seva àvia Natsu, que provenia d'una família de samurais, amb uns criteris rígids i extravagants que el van convertir en un ésser superdotat, aïllat i que desenvolupà una estranya fascinació per la mort.

No va participar a la guerra a causa d'una tuberculosi, la qual cosa visqué com una humiliació que mirà de compensar amb una intensa activitat física – peses i kendo (esgrima japonesa) – que mantingué fins al final de la seva vida.

Obligat pel pare, estudià Dret de dia, mentre a les nits escrivia d'amagat, i es llicencià el 1947 en la Universitat de Tokio. Només va exercir un any. Encara que se li conegueren alguns coquetejos amb el món homosexual, es casà el 1958 amb Yoko Sugiyama, amb qui tingué una filla i un fill.

L'any 1967, s'allistà a les Forces d'Autodefensa de Japó i un any després va formar la Tatenokai, milícia privada composta sobretot de joves estudiants patriòtics que estudiaven arts marcial i disciplines físiques.

El 25 de novembre de 1970, Mishima lliurà al seu editor la quarta part de la seva tetralogia *El mar de la fertilitat* i després, amb quatre membres de la Tatenokai, va ocupar una caserna de l'exèrcit de les Forces d'Autodefensa i després de fer un discurs a les tropes, que el van escridassar, es suïcidà juntament amb el seu assistent mitjançant el *seppuku* ritual (harakiri).

Mishima va ser un escriptor precoç, que va ser proposat en tres ocasions per al premi Nobel de literatura i que deixà una ingent i brillant obra: 40 novel·les, 18 obres de teatre, 20 llibres de relats i al menys 20 assaigs.

A banda de la seva tetralogia *El mar de la fertilitat* (1967-1970) (*Nieve de primavera*, *Caballos desbocados*, *El templo del alba* i *La corrupción de un ángel*), cal destacar: *Confesiones de una máscara* (1948), *Sed de amor* (1950), *El pabellón de oro* (1956), *El marino que perdió la gracia del mar* (1963), *La Perla y otros cuentos* (1966) i l'assaig *Lecciones espirituales para los jóvenes samurais*.

L'obra: *El marino que perdió la gracia del mar*

Aquesta és una novel·la curta que conté diverses tragèdies: la història dels amors de Fusako i Ryuji, el fet de tornar-se a obrir i lliurar-se a l'amor després d'anys de viduitat o soledat; la història del mariner a qui la vida al mar l'ha transformat en un ésser esquerp i solitari, tanmateix disposat a canviar; la història de Noboru, l'adolescent a qui toca viure l'aventura de la seva mare a l'inici d'una perillosa rebel·lia i desorientació. La idea, recurrent en Mishima, de la mort i el suïcidi, impregna tot el relat com una fatalitat que fascina i repel·leix.

El relat es desenvolupa pausadament però no resulta lent ja que l'autor té l'habilitat d'anar proporcionant pistes i detalls al lector, que l'obliguen a seguir-lo, gairebé amb l'ai al cor, desitjant que el desenllaç no sigui el que s'intueix. És força remarcable la manera com l'autor descriu els fetes amb total fredor, amb objectivitat, amb distància. Construeix els personatges i descriu objectes i paisatges amb minuciositat i delicadesa i construeix els passatges més cruels sense sentimentalisme. No per això són menys impressionants.

En les ments malaltisses del grup d'adolescents, Mishima hi projecta la seva gran obsessió: la decadència i falta de sentit de la societat que l'envolta, i que ell imagina amb la glòria de la tradició imperial.

Diu el cap de la banda en un moment àlgid de la narració:

"Si no actuem ara, ja mai no serem capaços de seguir el dictat suprem de la llibertat, d'executar els actes necessaris per omplir el buit d'aquest món, si no és que estem disposats a sacrificar les nostres vides (...) Si no actuem ara, ja mai no serem capaços de robar, de matar o de fer qualsevol de les coses que testimonien la llibertat de l'home, i acabarem en les adulacions vomitives i els tafanejos; tremolarem dia rere dia, aclaparats per la submissió, el compromís i la por; ens preocuparem pel que diuen els veïns; viurem com ratolins estridents. I algun dia ens casarem, i tindrem fills, i finalment arribarem a ser pares: el que és més vil en aquest món".

Far esgarrifar pensar que ell disbarat d'aquesta filosofia, dissortadament, no està del tot allunyada de la d'alguns joves, i no tan joves, dels nostres dies.